



Vlaams
Parlement

ingediend op **788** (2015-2016) – Nr. 1
23 mei 2016 (2015-2016)

Verslag van de hoorzitting

namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door Caroline Croo en Katrien Schryvers

over het verzoekschrift
over het behoud van leeftijdstoelagen
in het hervormde Vlaamse gezinsbijslagstelsel

Samenstelling van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin:

Voorzitter: Bart Van Malderen.

Vaste leden:

Caroline Croo, Danielle Godderis-T'Jonck, Lies Jans, Lorin Parys, Peter Persyn, Tine van der Vloet;
Griet Coppé, Cindy Franssen, Vera Jans, Katrien Schryvers;
Freya Saeys, Martine Taelman;
Freya Van den Bossche, Bart Van Malderen;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Björn Anseeuw, Vera Celis, Cathy Coudyser, Koen Daniëls, Ingeborg De Meulemeester,
Manuela Van Werde;
Sonja Claes, Dirk de Kort, Kathleen Helsen, Tinne Rombouts;
Jo De Ro, Emmily Talpe;
Jan Bertels, Bert Moyaers;
Elisabeth Meuleman.

Toegevoegde leden:

Ortwin Depoortere.

INHOUD

I. Uiteenzetting door Frans Schotte, eerste ondertekenaar en voorzitter van de Gezinsbond, en Yves Coemans, studiedienst Gezinsbond.....	4
1. Inleiding.....	4
2. Blauwdruk	4
3. Evaluatie van het Vlaamse regeerakkoord	5
4. Wat een kind kost, en hoe dat stijgt met de leeftijd	5
5. Gelijke kinderbijslag maakt het verlies van de huidige leeftijdsbijslagen niet goed	6
6. Gevreesde gevolgen: verder studeren nog haalbaar?.....	6
7. Gevreesde gevolgen: realiseren kinderwens te duur?.....	6
8. Kinderbijslag is noodzakelijk. Koopkracht is noodzakelijk.....	6
9. Waaraan besteden gezinnen hun kinderbijslag?	6
10. Hoeveel gezinnen zullen verliezen?	7
11. Budgettaire impact	7
12. Impact op gezinnen	7
13. Wat vraagt de Gezinsbond?.....	8
14. De Gezinsbond staat niet alleen.....	8
II. Vragen van de leden	8
Gebruikte afkortingen	16
Bijlage: Gecumuleerd verlies aan kinderbijslag voor de negen kleinkinderen van opa D.K.	17

Op 20 april 2016 hield de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een hoorzitting over het verzoekschrift over het behoud van leeftijdstoelagen in het hervormde Vlaamse gezinsbijslagstelsel. De commissie hoorde Frans Schotte, eerste ondertekenaar en voorzitter van de Gezinsbond, en Yves Coemans, studiedienst Gezinsbond.

I. Uiteenzetting door Frans Schotte, eerste ondertekenaar en voorzitter van de Gezinsbond, en Yves Coemans, studiedienst Gezinsbond

1. Inleiding

Dat de Gezinsbond namens tienduizenden gezinnen mag spreken, bewijst voor *Frans Schotte* dat de democratie in Vlaanderen nog bestaat. In de sociale zekerheid ziet hij vier relevante pijlers: gezondheidszorg, werkloosheidsuitkering, pensioenen en kinderbijlagen. Voor de eerste drie is er in de voorbije decennia mooi werk geleverd, ook budgettair. De kinderbijlagen werden in die periode echter stiefmoederlijk behandeld. Het aandeel van de kinderbijlagen in het totaal daalt van meer dan 16 percent naar 7 percent. Nochtans zeggen partijen en parlementsleden voortdurend dat kinderen belangrijk zijn. De Gezinsbond had gehoopt dat de regionalisering van de kinderbijlagen een ommekeer zou betekenen, zoals nagenoeg alle partijen beloofd hadden. Thans dreigt integendeel de Vlaamse kinderbijlag pas-munt te worden voor verdere bezuinigingen. De Gezinsbond vraagt meer ambitie voor deze belangrijke sokkel van het Vlaamse sociale stelsel. Niet de Gezinsbond maar de politici moeten erover waken dat de kinderbijlagen op een redelijk peil gebracht worden. De Gezinsbond moet in naam van alle gezinnen in Vlaanderen en Brussel de parlementairen op die verantwoordelijkheid wijzen. De regionalisering is een ideale gelegenheid om de beloftes in te lossen. Kinderbijslag moet bovenaan de prioriteitenlijst komen te staan. Het standpunt van de Gezinsbond is gebaseerd op de mening en ervaringen van gezinnen met kinderen en wordt gesteund door heel wat organisaties van het middenveld.

2. Blauwdruk

Volgens *Yves Coemans* is de Gezinsbond al jaren pleitbezorger van een overheveling van de kinderbijlagen van het federale niveau, waar ze stiefmoederlijk behandeld werden, naar het Vlaamse niveau, dat eerder beloofde om ze te versterken, meer minimumkostendekkend te maken. Dat laatste is volgens de gezinsorganisatie de belangrijkste uitdaging voor de Vlaamse Regering. De verwachtingen van de Gezinsbond waren zeer groot. Daarom had de gezinsorganisatie al een ideale blauwdruk klaar met een basiskinderbijslag van 158 euro per kind. Op dat moment was 158 euro gelijk aan de helft van de minimumkosten van een kind tussen 0 en 6 jaar. In dat ideale stelsel blijven leeftijdsbijlagen niet alleen behouden, maar worden ze zelfs versterkt: een leeftijdsbijslag van 46 euro per maand als het kind 6 jaar wordt, nog eens 46 euro extra als het 12 jaar wordt en nog eens 50 euro extra als het 18 jaar wordt. Doel is in elke leeftijdscategorie minstens de helft van de minimumkosten te dekken. Daarbij vindt de Gezinsbond dat de kinderbijslag welvaartsvast moet zijn. Professor Bea Cantillon vertelt al jaren dat de kinderbijlagen geërodeerd zijn, niet alleen in percentage van de socialezekerheidsuitgaven, maar ook in koopkracht. De laatste vijftig jaar zijn ze gereduceerd tot slechts de helft ervan. Ze volgen de loon- noch de prijsevolutie. Op lange termijn wil de Gezinsbond substantieel hogere kinderbijlagen die minstens de minimumkosten dekken. Omdat gezinnen met vier en meer kinderen er met dit voorstel toch nog op achteruitgaan, vraagt de Gezinsbond voor hen 50 euro per maand extra per kind. Voor gezinnen in armoede vraagt de Gezinsbond een kind-in-armoede-toeslag, losgekoppeld van bepaalde categorieën zoals de huidige sociale toeslag of eenoudertoeslag, maar afhankelijk van het gezinsinkomen. Dat maakt dat ook de werkende mensen in armoede een

toeslag krijgen. Het totale plan van de Gezinsbond vergt een investering van 1,2 miljard euro per jaar. Middelen die er momenteel niet zijn.

3. Evaluatie van het Vlaamse regeerakkoord

In het Vlaamse regeerakkoord staan er voor de Gezinsbond enkele positieve, maar ook enkele heel negatieve aspecten. Dat er een gelijke basiskinderbijslag komt, is positief, alsook de wens te vereenvoudigen. De grootste vereenvoudiging is echter al doorgevoerd met de Algemene Kinderbijslagwet (AKBW) van 2014, die voor alle kinderen geldt, ook al zijn ze kinderen van werknemers, zelfstandigen of ambtenaren. Uitzoeken welke kas voor welk kind moest betalen, was vroeger de grootste administratieve rompslomp. Een rangregeling maakt het systeem niet complex, want een computer kan gemakkelijk tot drie tellen. De rangregeling afschaffen, wat de Vlaamse Regering als een vereenvoudiging voorstelt, mag niet het doel zijn. Als de rangregeling wordt afgeschaft, zullen er verliezers zijn. Daarom is het positief dat het regeerakkoord een voldoende lange overgangstermijn vooropstelt, maar hoe lang is nog niet bekend, net zoals onbekend is hoe hoog de basiskinderbijslag zal zijn. De bedragen die circuleren, schommelen tussen 120 en 170 euro. Voor de sociale toeslag wil de Vlaamse Regering van de categoriale aanpak overstappen naar volledige inkomensselectiviteit, waarmee ze het voorstel van de Gezinsbond volgt over een kind-in-armoede-toeslag. Positief is ook dat de geboorte- en adoptiepremie blijven. Als de Vlaamse overheid zelf voor de uitbetaling wil instaan, in plaats van Famifed en de kinderbijslagfondsen, kan dat voor de Gezinsbond mits de continuïteit van de uitbetaling voor de gezinnen verzekerd blijft.

De leeftijdsbijslag afschaffen, zoals Vlaanderen wil, mag dan een vereenvoudiging lijken, maar een leeftijdsbijslag toekennen op 6, 12 en 18 jaar is niet complex. Principieel is de afschaffing ontoelaatbaar: iedereen weet dat kinderen duurder worden naarmate ze ouder worden.

4. Wat een kind kost, en hoe dat stijgt met de leeftijd

De Gezinsbond berekent regelmatig wat kinderen minimaal kosten. De minimumkosten van een kind zijn de theoretische kosten gebaseerd op 'le coût théorique' van Renard: het welvaartverlies dat een koppel met een laag inkomen van 2173 euro netto per maand lijdt als het één kind krijgt, ten aanzien van een kinderloos koppel met hetzelfde lage inkomen. Naargelang de leeftijd varieert dat van 322 tot 613 euro per maand. Dat dekt alle kosten voor het opvoeden van een kind, behalve de kosten voor kinderopvang en studies. Voor die Vlaamse bevoegdheden bestaan er goede systemen om financieel te differentiëren. Dat is tevens de reden waarom de Gezinsbond pleit voor een algemene kinderbijslag, los van het inkomen, behoudens voor enkele categorieën die het extra nodig hebben.

Uit de berekeningen blijkt dat kinderen duurder worden naarmate ze ouder worden, maar ook dat gezinnen volgens hun inkomen gemiddeld meer uitgeven aan hen dan de minimumkosten. Zelfs als de overheid de minimumkosten integraal terugbetaalt, draaien gezinnen zelf op voor de extra kosten. Gezinnen moeten volgens de Gezinsbond niet volledig vergoed worden, maar wel de helft krijgen van de minimumkosten. De berekeningen van de Gezinsbond lopen gelijk met die van het Centrum voor Sociaal Beleid Herman Deleeck, die ook duidelijk maken dat de kosten van kinderen stijgen naarmate ze ouder worden. De dekkinggraad van de huidige kinderbijslag in de minimumkosten van kinderen daalt sterk met de leeftijd. De dekkinggraad van de minimumkosten verbetert wel bij het tweede of derde kind. Zonder rangregeling en leeftijdsbijslagen en met een vast bedrag van 125, 140 of 150 euro, wordt de dekkinggraad voor het eerste kind beter, maar voor de volgende kinderen drastisch lager.

Gezinnen moeten meer investeren naarmate de kinderen ouder worden, terwijl het inkomen van de ouders niet altijd stijgt. Het deeltijds werk bij moeders neemt zelfs toe naarmate er meer kinderen en dus ook meer oudere kinderen in het gezin zijn. Daardoor daalt het gezinsinkomen zelfs. In gezinnen met drie of meer kinderen werkt ongeveer 52 percent van de moeders deeltijds. Als er geen kinderen zijn is dat maar ongeveer 25 percent.

5. Gelijke kinderbijslag maakt het verlies van de huidige leeftijdsbijslagen niet goed

Voor een eerste kind krijgt een gezin nu 90 euro vanaf de geboorte en 118 euro vanaf 18 jaar, voor een tweede is dat 167 euro en 228 euro, en voor een derde kind 250 euro en 310 euro. Bij één bedrag per kind, ongeacht zijn leeftijd en rangorde, zullen, zelfs als de nieuwe kinderbijslag 150 euro bedraagt, gezinnen met twee of meer kinderen van elke leeftijdscategorie minder krijgen dan nu. De leeftijdsbijslagen blijven daarom voor de Gezinsbond noodzakelijk.

6. Gevreesde gevolgen: verder studeren nog haalbaar?

In de minimumkosten van de Gezinsbond zijn de studiekosten niet inbegrepen. Voor kinderen in het secundair onderwijs is dat tussen 1000 en 1600 euro per jaar. Voor hoger onderwijs liggen die bedragen tussen 2400 en 7350 euro. Dat betalen heel veel gezinnen met hun kinderbijslag. Slechts een minderheid van de Vlaamse gezinnen krijgt een school- of studietoelage: iets minder dan een derde van de leerlingen in het secundair onderwijs en 17 percent van de leerlingen in het hoger onderwijs. De Gezinsbond vraagt zich af of kinderen, binnenkort zonder de leeftijdsbijslag, nog kunnen voortstuderen.

7. Gevreesde gevolgen: realiseren kinderwens te duur?

De kinderopvang zit evenmin in de minimumkosten. Niet alle gezinnen maken echter gebruik van betaalde kinderopvang. Voor kinderopvang geldt al een goed systeem. Voor kinderen in een inkomensgerelateerde opvang betalen ouders tussen 5 en 28 euro per dag, waarvoor er tevens een belastingvermindering van 45 percent (plus aanvullende gemeentebelasting) in de personenbelasting geldt. Kinderen opvoeden zal duurder worden terwijl thans al koppels hun kinderwens niet vervullen, onder andere om financiële redenen en door de moeilijke combinatie van gezin en werk. Uit studies blijkt dat gezinnen in Vlaanderen gemiddeld 2,3 kinderen willen, maar in realiteit is het slechts 1,71 per vruchtbare vrouw. Om een generatie te hernieuwen moet dat 2,1 zijn.

8. Kinderbijslag is noodzakelijk. Koopkracht is noodzakelijk

Kinderbijslag is niet zomaar een extraatje voor de gezinnen, maar een fundamenteel deel van hun koopkracht. Gezinnen rekenen erop en hebben die middelen nodig. Een gemiddeld Vlaams gezin heeft een gezinsinkomen van 3500 euro netto. Als het twee kinderen heeft, een tussen 6 en 11 jaar en een tussen 12 en 17 jaar, krijgt het 313 euro kinderbijslag, dus 9 percent van het gezinsbudget. Voor gezinnen met lagere inkomens is dat percentage veel hoger. Wat gezinnen van de kinderbijslag krijgen, investeren ze in hun kinderen maar ook in de economie. Dat zorgt voor extra consumptie, extra werkgelegenheid en extra btw-inkomsten voor de overheid.

9. Waaraan besteden gezinnen hun kinderbijslag?

Famifed vroeg gezinnen waaraan ze hun kinderbijslag besteden. Drie kwart gebruikt de kinderbijslag voor de algemene huishoudkosten zoals huur, voedsel en kleding; twee derde gebruikt het ook voor schoolkosten; bijna de helft voor medische kosten;

een kwart voor zakgeld; en 15 percent voor kinderopvang. Slechts 8 percent zegt ook een deel te sparen.

10. Hoeveel gezinnen zullen verliezen?

In Vlaanderen zijn de gezinnen met kinderen als volgt verdeeld: 46 percent heeft één kind en 54 percent heeft twee of meer kinderen. De eerste groep zal er beter aan toe zijn als de Vlaamse Regering haar regeerakkoord uitvoert. De tweede groep zal er slechter aan toe zijn. Hun koopkracht komt in gevaar.

Als de Vlaamse Regering de leeftijdsbijslagen afschaft en een gelijke basiskinderbijslag van slechts 125 euro toekent, gaan alle gezinnen met twee of meer kinderen, 54 percent van alle Vlaamse gezinnen, erop achteruit en zal drie kwart van alle kinderen minder kinderbijslag krijgen. Dat is een financieel bloedbad. De kleine gezinnen (met slechts één kind) stijgen wel, maar beperkt en ten koste van de grotere gezinnen (met twee of meer kinderen).

Als de leeftijdsbijslag met de schoolpremie behouden blijft, dan zullen gezinnen met twee of meer kinderen, bij een kinderbijslag van 125 euro, ook verliezen. Het aantal gezinnen dat verlies lijdt, blijft gelijk, maar hun verlies zal kleiner zijn. Bij 150 euro, gaat slechts 15 percent van de gezinnen, namelijk de gezinnen met drie of meer kinderen, erop achteruit. Het gaat dan over 29 percent van de kinderen.

Als de basisbijslag 150 euro wordt en de leeftijdsbijslag wordt afgeschaft, verliest nog altijd 34 percent van de gezinnen: alle gezinnen met twee kinderen of meer van zodra een van de kinderen ouder is dan 12 jaar. Het gaat om meer dan de helft van de Vlaamse kinderen.

11. Budgettaire impact

Vlaanderen krijgt van het federale niveau 3,45 miljard euro overgeheveld voor de kinderbijlagen. De Gezinsbond vraagt dat die middelen integraal besteed blijven aan kinderbijslag. De Vlaamse Regering lijkt het daarmee eens. De leeftijdsbijslagen kosten 464 miljoen euro. Als de leeftijdsbijslag wordt geschrapt en als dat budget geïnvesteerd wordt in een gelijke basiskinderbijslag, krijgt elk kind 160,84 euro. Dat is budgettair een neutrale ingreep. Als de basiskinderbijslag 150 euro bedraagt, bespaart de Vlaamse Regering in totaal 181 miljoen euro. Bij 125 euro per kind, bedraagt de besparing 647 miljoen euro. De Gezinsbond zal zich heftig verzetten tegen elke besparing.

Als elk kind 161 euro per maand krijgt, met behoud van de sociale toeslagen en de eenoudertoeslagen, eist de Gezinsbond een overgangsperiode waarin het verlies van alle gezinnen die erop achteruitgaan, met drie kinderen of meer, gecompenseerd wordt. Dat vergt in het eerste jaar een compensatie van 329 miljoen euro. Dat zal jaarlijks dalen omdat de oudste kinderen uit het systeem verdwijnen. Bij een basisbijslag van 160 euro en behoud van de leeftijdsbijslagen – wat niet meer budgetneutraal is – moeten alleen gezinnen met vier of meer kinderen gecompenseerd worden.

12. Impact op gezinnen

De cijfers maken duidelijk dat de impact op gezinnen groot is. Zonder bijkomende investeringen betalen vooral gezinnen vanaf twee kinderen en gezinnen met oudere kinderen het gelag. Als de Vlaamse Regering geen extra budget kan of wil investeren, vraagt de Gezinsbond de hervorming van de kinderbijlagen te schrappen.

13. Wat vraagt de Gezinsbond?

De Gezinsbond eist in elk van de verschillende scenario's een maximale overgangsregeling, dus het huidige systeem voor gezinnen die er al van genieten, met behoud van de leeftijdsbijslag, de schoolpremie, de rangregeling en minstens indexatie bij spilindexoverschrijding. Om de welvaartserosie tegen te gaan, vraagt de Gezinsbond de kinderbijslag welvaartsvast te maken. Als de Vlaamse Regering toch een gelijke kinderbijslag wil, voert ze die best stapsgewijs in, voor nieuwgeborenen in gezinnen die pas beginnen, en die nog geen kinderbijslag krijgen. Kinderen die erbij komen in bestaande gezinnen moeten nog in het oude systeem terechtkomen. Dan kunnen de gezinnen die pas beginnen er rekening mee houden dat ze minder geld krijgen. In het nieuwe systeem pleit de Gezinsbond voor een basisbedrag van minstens 150 euro, dat in de buurt komt van de helft van de minimumkosten. Tot slot vraagt de Gezinsbond met aandrang het engagement van de Vlaamse Regering om ook in het nieuwe kinderbijslagstelsel een leeftijdsbijslag te plannen op zes jaar. De Vlaamse Regering heeft zo zes jaar tijd om de middelen daarvoor te zoeken.

14. De Gezinsbond staat niet alleen

De Gezinsbond heeft bondgenoten in zijn strijd voor het behoud van de leeftijdsbijslagen. Zo pleit de SERV in zijn akkoord van 16 maart 2015 voor het behoud van een eventueel hervormde leeftijdsgebonden kostendekking, zodat de kinderbijslagen beter aansluiten met de leeftijdsgebonden kosten. Professoren Bea Cantillon en Bérénice Storms zeggen dat de referentiebudgetten aantonen dat een kind van 12 jaar minstens een derde meer kost dan een kind van 2 jaar. Het Netwerk tegen Armoede zegt dat de leeftijdsbijslagen nu al niet in verhouding zijn met de grotere kosten die er zijn als kinderen opgroeien. Ook de Decenniumdoelen willen dat de kinderbijslag verhoogt met de leeftijd van het kind, de zorgnood van het kind en de gezinsgrootte, dus ook het behoud van de rangregeling. De Christelijke Mutualiteit, het Hoger Instituut voor Gezinswetenschappen, Beweging.net en de Nederlandstalige Vrouwenraad ondersteunen de petitie van de Gezinsbond. Het ACV vraagt een bijkomende toeslag bovenop de basisbijslag, afhankelijk van de leeftijd en de gezinsgrootte als de optelsom per kind onder een zeker niveau zakt. Het ABVV vindt de afschaffing van de leeftijdsbijslagen geen goed idee. Het ACLVB zegt dat de winst die de Vlaamse Regering belooft, alleen maar ten goede komt aan gezinnen met één kind.

Sp.a, bij monde van mevrouw Van den Bossche, vraagt dat het kindergeld stijgt voor oudere kinderen. In zijn advies van 14 april 2016 vraagt het Kinderrechtencommissariaat de Vlaamse Regering de impact van de afschaffing van de leeftijdsbijslagen goed na te gaan. Bij onvoldoende garanties dat de kinderarmoede niet stijgt, moet de Vlaamse Regering de afschaffing heroverwegen.

Ook de Vlaamse gezinnen vragen dat de kinderbijslag gekoppeld worden aan de leeftijd. Dat blijkt uit de 28.000 handtekeningen die de Gezinsbond verzamelde. Op de gezinsenquête van Partena in 2014 antwoordde bijna 80 percent dat de kinderbijslag moet verschillen volgens de leeftijd of het studieniveau van het kind. Uit een enquête van het kinderbijslagfonds Xerius van 2015 blijkt dat maar liefst 96 percent van de geënquêteerde gezinnen van mening is dat de leeftijdsbijslagen behouden moeten blijven.

II. Vragen van de leden

Voor *Freya Van den Bossche* bewijst het grote aantal handtekeningen het maatschappelijke draagvlak, dat volgens haar alleen maar groter zal worden naarmate de impact van de plannen ruimer bekend geraakt. De koopkracht, ook van modale gezinnen, staat al onder druk. De geplande hervorming van de kinderbijslag zal een nog grotere impact hebben. Zoals de Gezinsbond berekent, halen gezinnen

gemiddeld ongeveer 9 percent van hun koopkracht uit de kinderbijslag. Bij gezinnen met een laag inkomen bedraagt dat tot een derde van het beschikbare gezinsinkomen. Ook Freya Van den Bossche heeft minister Vandeurzen al meermaals gezegd dat het beter is alles zo te laten als een hervorming een achteruitgang betekent. Als Vlaanderen niet beter kan dan België, doet het beter gewoon hetzelfde. In de Vlaamse Regering is er nog geen akkoord. Ze heeft de minister gevraagd geen akkoord te sluiten dat een achteruitgang betekent. Iedereen heeft altijd de mond vol hoe kinderen de toekomst zijn. Het komt er nu op aan de daad bij het woord te voegen en hen te beschermen.

Het standpunt van sp.a is duidelijk: het bedrag van de kinderbijslag moet mee evolveren met de opvoedingskosten, weze het nu omdat het leven duurder wordt of omdat het kind meer kost omdat het ouder wordt of een beperking heeft. Daarvan afwijken, tast het welzijn van veel kinderen aan. Voor weinig andere eisen is er zo'n grote maatschappelijke consensus. Zelfs wie economische groei wezenlijk vindt, kan het er niet mee eens zijn dat de koopkracht van gezinnen substantieel daalt.

In zijn verkiezingsprogramma pleitte CD&V nog voor het behoud en de versterking van de leeftijdsbijslagen. Overigens ook Open Vld hield de kiezer voor de kinderbijslag te laten stijgen naarmate kinderen ouder worden. Vreemd genoeg stond in het regeerakkoord dat anders beslist was. Naarmate een kind ouder wordt, kost het heel wat meer. Dat weet elke ouder, maar een recent onderzoek van de Universiteit Antwerpen heeft daar zelfs cijfers opgeplakt. Van bijna 260 euro per maand voor een kind van 2 jaar tot bijna 560 voor een kind van 15 jaar. De kosten stijgen nog als het kind voortstudeert, terwijl deze Vlaamse Regering de kosten voor het hoger onderwijs verhoogd heeft. De vrees dat vooral grotere gezinnen de hogere studies van hun kinderen niet meer zullen kunnen betalen, is reëel.

Peter Persyn vraagt mevrouw Van den Bossche vragen te stellen in plaats van haar visie te poneren.

Freya Van den Bossche acht dat haar recht en gebruikelijk bij hoorzittingen. Ze begrijpt evenwel dat de heer Persyn daar zenuwachtig van wordt omdat heel wat gezinnen niet dankbaar zullen zijn voor de beslissingen van zijn meerderheid. Sp.a gelooft wel dat de kinderbijslag een krachtig middel moet zijn voor de opvoeding van kinderen.

Wat vindt de Gezinsbond van het idee alle toelagen voor onderwijs te integreren in de nieuwe kinderbijslag? Ze neemt aan dat de Gezinsbond vragende partij is om de kinderbijslag aan te passen aan de volgende indexstijging. Ze heeft goed begrepen dat de Gezinsbond vraagt dat het nieuwe systeem enkel van toepassing wordt op kinderen die nog moeten geboren worden in nieuwe gezinnen. Gezinnen met kinderen blijven bij gezinsuitbreiding onder het huidige systeem. Wie nog geen kinderen heeft, valt onder het nieuwe systeem.

Ortwin Depoortere vindt het pleidooi van de Gezinsbond duidelijk en terecht, geschraagd met wetenschappelijke gegevens. Vlaams Belang is bondgenoot in de strijd voor het behoud van de leeftijdstoelagen. Hij hoopt dat de druk van de talrijke medestanders zal volstaan om de nakende regeringsbeslissing in de gewenste richting te sturen. Hij vraagt de sprekers waarom de overname door Famifed de continuïteit van de uitbetaling in het gedrang zou brengen.

Lies Jans wijst erop dat de democratie inderdaad intact blijft. De Gezinsbond kon zijn mening al ventileren voor de verkiezingen, thans opnieuw en binnenkort ook op de hoorzittingen die er vast komen als de Vlaamse Regering uiteindelijk heeft beslist. Het is een onthutsende vaststelling dat tussen 1975 en 2013 het aandeel van de kinderbijslag in de sociale zekerheid daalt van 16,56 naar 7,15 percent. Ze is tevreden te kunnen benadrukken dat deze Vlaamse Regering niet van plan is nog meer

te besparen, ook al krijgt ze slechts 87,5 percent van de middelen die tegenover de overgehevelde bevoegdheden staan. Voor kinderbijslag krijgt Vlaanderen gelukkig wel al middelen overgeheveld. Het gelijk basisbedrag, de vereenvoudiging, de sociale toeslag, en een eenvoudig uitbetalingssysteem, vindt de Gezinsbond goede elementen. De parlementsleden kennen het basisbedrag en de overgangsmaatregelen evenmin.

Het lid heeft bedenkingen bij de stijgende kosten van een kind met de leeftijd. Dat lijkt gevoelsmatig zo, maar als de kinderopvang aan de kosten wordt toegevoegd, is de stijging relatief. De grootste kostenstijging is wanneer kinderen hoger onderwijs starten. Voor Lies Jans moeten die kosten niet met de kinderbijslag maar met de studietoelage vergoed worden. Voor het lid dient de kinderbijslag om de opvoedingskosten te compenseren, niet de onderwijskosten. Waarom telt de Gezinsbond de studiekosten er wel bij?

Voor N-VA speelt naast de kosten ook het besteedbare gezinsbudget. Een Europese enquête naar inkomens en levensomstandigheden toont aan dat de gezinnen tot 35 jaar het laagste besteedbare gezinsbudget hebben. Gezinnen van 35 tot 55 jaar behoren tot de hoogste inkomenscategorieën. N-VA vindt het belangrijk jonge gezinnen die het laagste inkomen hebben en de grootste kosten, bij te staan. Noorwegen, Zweden, Duitsland en Nederland hebben geen leeftijdstoelage. Denemarken heeft zelfs een degressief systeem. De Gezinsbond heeft deze redenering niet verwerkt in zijn principes.

Dat mensen louter en alleen hun kinderwens uitstellen omdat de kinderbijslag lager is, betwijfelt ze ten stelligste. Heeft de Gezinsbond wetenschappelijke gegevens om die krasse uitspraak te staven?

Voor CD&V is het belangrijk dat de nieuwe kinderbijslag een tegemoetkoming in de opvoedingskosten is, maar ook een middel in de strijd tegen kinderarmoede, aldus *Katrien Schryvers*. De Gezinsbond wil een sociale toeslag op basis van het gezinsinkomen. Het Vlaamse regeerakkoord wil de sociale toeslag berekenen op basis van inkomen en gezinsgrootte. Heeft de Gezinsbond simulaties gemaakt en stelt hij bedragen voorop? Om beide doelstellingen waar te maken, is het basisbedrag belangrijk, maar ook aan wie de selectieve sokkel uitgekeerd wordt. Wat denkt de Gezinsbond over een koppeling aan school- en studietoelage zodat de toekenning automatisch verloopt?

Per basisbedrag heeft de Gezinsbond uitgerekend hoeveel winnaars of verliezers er zijn. Dat zijn echter slechts momentopnames. Er is bijvoorbeeld berekend hoeveel gezinnen meer of minder ontvangen wanneer een kind 18 jaar is. Is er ook berekend hoeveel een gezin meer of minder ontvangt van de geboorte tot 18 jaar?

Overgangsmaatregelen zijn elementair bij de invoering van een nieuw systeem, conform het grondwettelijke standstillprincipe. De nieuwe regeling pas laten gelden voor nieuwgeborenen in nieuwe gezinnen is echter verregaand. Een jonge vader kan nog heel erg lang voor nakomelingen zorgen, eventueel in een ander gezin. Heeft de Gezinsbond daar berekeningen van gemaakt?

Elke Van den Brandt licht het standpunt van Groen toe: de kinderbijslag moet de kosten voor kinderen deels dekken. Naarmate een kind ouder wordt, zijn er aanzienlijke extra kosten. Ze wijst erop dat 100 euro voor veel gezinnen significant is. Eigenlijk benadert het ideaalmodel van haar partij het voorstel van de Gezinsbond. Groen wil de pot van de kinderbijslag behouden maar ook extra geld investeren om andere kosten te verlagen, bijvoorbeeld van onderwijs. De Vlaamse Regering mag dan niet besparen op kinderbijslag, maar de levenskosten zijn wel verhoogd. Pas als de Vlaamse Regering een voorstel doet, zal duidelijk zijn of alles in rekening gebracht is.

Groen brengt de draagkracht van een gezin in rekening. Herverdelen mag niet van kleine naar grote gezinnen of van gezinnen met oudere naar gezinnen met jongere kinderen, maar wel van diegenen met de meeste financiële draagkracht naar diegenen met de minste financiële draagkracht. Mensen die veel verdienen, krijgen beter een lagere kinderbijslag, en mensen in armoede een hoger bedrag. Door inkomenscategorieën af te bakenen, kan met de kinderbijslag ingezet worden op de middenklasse en de armste groepen. Gezinnen waarvoor een kind relatief meer kost, moeten extra steun krijgen. Dit doorgedreven systeem is in combinatie met de verhoging van enkele andere uitkeringen een goede manier om de kinderarmoede te reduceren. Het beleid moet niet alleen rekening houden met de kosten, maar er ook voor zorgen dat die kosten dalen. Studiekosten zijn reëel. Bepaalde zaken zijn betalend vanaf 12 jaar.

Ze informeert voorts naar de redenen waarom de Gezinsbond net vanaf vier kinderen een extra toeslag vraagt. Voorts wil ze weten waarom de Gezinsbond de helft van de kosten gedekt wil zien en waarom dat voor iedereen gelijk is. Voor goede verdieners mag dat minder zijn, zodat mensen met een laag inkomen meer krijgen.

Is de Gezinsbond lid van de voorbereidende werkgroep van de Vlaamse Regering? Het lid gaat ervan uit dat de Vlaamse Regering haar simulaties en modellen met de relevante actoren deelt, wat het debat zuiverder zou maken. Dat een lid van de meerderheid die aan de Gezinsbond vraagt, lijkt haar de omgekeerde wereld.

Wat denkt de Gezinsbond over het CD&V-voorstel voor de integratie van de schooltoelage in de kinderbijslag? Biedt dat perspectieven om de kosten meer te dekken of ziet de Gezinsbond valkuilen? Als de minister van Welzijn iets suggereert, zal het allicht wel waarheid worden. Tot slot pleit ze ervoor dat het Vlaams Parlement ook andere partijen hoort over de kinderbijslag. Groen was geen voorstander van regionalisering omdat elk kind, waar het ook in België woont, recht heeft op ondersteuning. Nu het wel zo is, moet de kans aangegrepen worden om beter te doen.

Bart Van Malderen zegt dat de commissie zich zal beraden over hoe het verzoekschrift zal worden afgehandeld. Ook over elk voorstel van de Vlaamse Regering zal de commissie zich buigen.

Open Vld wil niet dat er bespaard wordt op de budgetten voor de kinderbijslag, aldus *Freya Saeys*. Als een systeem veranderd wordt, moet het eenvoudiger worden. Dat de sociale toeslagen niet langer categoriaal maar inkomensgebonden worden, verheugt haar, omdat werkende mensen met een laag inkomen thans vaak uit de boot vallen. Elk kind moet voor Open Vld een gelijk basisbedrag krijgen. Ze herinnert ook aan de hoge kosten van kinderopvang. Overgangsmaatregelen zijn nodig, maar moeten weloverwogen zijn omdat twee systemen naast elkaar laten bestaan duur is. Wat denkt de Gezinsbond over een koppeling van de kinderbijslag aan inschrijvingsplicht en vaccinatie?

Yves Coemans zegt dat de Gezinsbond het voorstel om de school- en studietoelage in de kinderbijslag te integreren, zal bestuderen als het concreter is. Hoewel de automatische toekenning van school- en studietoelagen al jaren over de tong gaat, staat Vlaanderen nog niet veel verder dan wie het jaar ervoor een toelage kreeg een brief te sturen. De kinderbijslag functioneert goed: hij komt automatisch terecht bij alle kinderen. Sinds 1 januari 2015 zouden de sociale en eenoudertoelagen ook automatisch toegekend worden, op basis van cijfers van de Federale Overheidsdienst Financiën. Wie de toeslag niet aanvraagt maar er wel recht op heeft, zou die op basis van het aanslagbiljet in de personenbelasting van het aanslagjaar 2016/inkomstenjaar 2015 automatisch krijgen van het kinderbijslagfonds. Of dat goed werkt is vooralsnog niet duidelijk, omdat de aangiftes nog niet ingediend zijn. Dat moet pas tegen 30 juni 2016. Kinderbijslagen zijn universeel, en dat vindt de Gezinsbond zeer goed, met een selectief onderdeel op basis van inkomensonderzoek. Dat automatische

inkomensonderzoek kan misschien gebruikt worden om de school- en studietoelage automatisch toe te kennen. Op het eerste zicht wil de Gezinsbond dat de bedragen van de kinderbijslag en de school- en studietoelagen afzonderlijk uitgekeerd worden.

De Gezinsbond vindt één indexsprong aanvaardbaar maar een tweede niet. De eerste is al achter de rug, in Vlaanderen, maar ook in Brussel en Wallonië, waar de regeringen gezegd hadden het niet te zullen doen. De reden is dat het nog een federale wet is. In mei 2016 wordt allicht de spilindex overschreden en dan moeten de kinderbijslagen aangepast worden. Voor de Gezinsbond moeten de kinderbijslagen zelfs welvaartsvast worden, wat niet zoveel duurdert. De Gezinsbond houdt de Vlaamse Regering ook aan haar belofte de middelen die ze in 2015 door de eerste indexsprong bespaarde, te herinvesteren in de kinderbijslag.

Frans Schotte zegt dat de kinderbijslag correct uitbetaald wordt. Het is een van de weinige sectoren waar er nauwelijks klachten over zijn. De uitbetalingsinstelling is maar een middel. Veranderen mag enkel als het verbeteren betekent. Omdat de kwaliteit verbeteren aartsmoeilijk zal zijn, kan dat dus enkel zijn: dezelfde kwaliteit bieden aan een lagere prijs. Bij langdurige overgangsmaatregelen wordt er ook best niet te veel aan gesleuteld. Dat is om problemen vragen.

Yves Coemans wijst erop dat de Federale Regering nooit bespaard heeft op de kinderbijslagen. De afkalving van het aandeel in de sociale zekerheid komt omdat er nooit in de kinderbijslag geïnvesteerd werd. Hij bleef voortkabbelen op het niveau van 1975, met af en toe een indexering. Er kwam enkel een verhoogde kinderbijslag voor kinderen met een handicap. Die moet voor de Gezinsbond in ieder geval behouden blijven en mag niet worden teruggebracht tot de hakbijl op 66 percent medische ongeschiktheid. Een andere kleine verbetering is de eenoudertoeslag. Beide zijn selectieve maatregelen voor een klein aantal gezinnen met een beperkte budgettaire impact. De schoolpremie is een andere positieve maatregel, maar die is ondertussen al voor de meeste gezinnen met 30 percent gereduceerd. De middelen die bespaard zijn, worden mee overgeheveld naar Vlaanderen. Dat compenseert uiteraard niet wat Vlaanderen in de totale enveloppe minder krijgt. Niet besparen zal het aandeel in de sociale zekerheid niet doen stijgen.

Omdat het een Vlaamse bevoegdheid is, met degelijke compensatiesystemen volgens inkomen en met een belastingvermindering in de personenbelastingen, heeft de Gezinsbond kinderopvangkosten nooit meegerekend in de minimumkosten van kinderen. Ook de onderwijskosten vallen er niet onder. De Gezinsbond pleit voor het behoud van het compensatiesysteem, maar met hogere inkomensgrenzen, zeker voor hoger onderwijs, zodat meer gezinnen in aanmerking kunnen komen voor school- en studietoelagen. Als de kosten voor kinderopvang meegerekend worden, stijgen de referentiebudgetten van het Centrum voor Sociaal Beleid Herman Deleeck tussen 0 en 17 jaar inderdaad voor een tweeverdienersgezin niet zo sterk. Een deel van de kosten van een geboorte wordt trouwens ondervangen door het kraamgeld. Momenteel loopt er een studie aan de ULB die de principes van Renard van de jaren zeventig en tachtig toepast op hedendaagse gezinsbudgetten. Mogelijk komen daar nieuwe elementen uit over de kosten van kinderen. Het Center of Research in Public Economics and Population Economics in Luik berekende enkele jaren geleden dat de kosten voor kinderen op twaalf of veertien jaar sterk stijgen. Uiteraard staat de Gezinsbond open voor een herschikking van de leeftijdsbijslagen op basis van nieuw studiewerk. Objectief staat echter voor de Gezinsbond buiten kijf dat de basiskosten stijgen naarmate de kinderen ouder worden.

Het verwondert de spreker dat de koopkracht groter wordt na vijfendertig jaar want de woonkredieten zijn dan nog niet afbetaald. De meesten zijn pas van hun woonkrediet verlost als ze in de vijftig zijn. Hij betwijfelt of de inkomens zo sterk stijgen. Mogelijks kan het onderzoek van de ULB dat ook bekijken. Momenteel worden de gemiddelde kosten berekend op basis van alle Belgische kinderen, terwijl de beste-

dingspatronen verschillen naargelang de regio. Een aparte coëfficiënt-Renard voor Vlaanderen, Wallonië en Brussel kan aangewezen zijn.

Het klopt dat er in bepaalde Europese landen geen leeftijdsbijslag is en dat er degressieve leeftijdsbijslagen bestaan, maar Scandinavische landen kennen op andere vlakken een betere ondersteuning. Zo kunnen ouders er enkele jaren vergoed worden om thuis bij de kinderen te blijven. Eigenlijk kan er pas vergeleken worden als alle factoren in rekening worden gebracht. Dergelijke Europese vergelijking bestaat niet.

De Studiedienst van de Vlaamse Regering heeft vastgesteld dat het bedrag van de kinderbijslag wel degelijk een invloed heeft op de kinderwens. De voornaamste twee hinderpalen om voor kinderen te kiezen zijn de hoge opvoedingskosten van kinderen en de moeilijke combinatie van gezin en arbeid. Ook voor oudere kinderen moeten ouders beschikbaar zijn. Die combinatie wordt niet gemakkelijker.

Kinderbijslag is voor de Gezinsbond niet het middel bij uitstek om kinderarmoede tegen te gaan. De huidige kinderbijslag houdt echter heel wat kinderen uit de armoede. Professor Cantillon heeft al herhaaldelijk benadrukt dat welvaartsvaste kinderbijslagen de kinderarmoede aanzienlijk zouden terugdringen. Als het wel een middel tegen kinderarmoede moet zijn, moeten er voor de Gezinsbond middelen bijkomen. Dat geld mag bijgevolg niet gehaald worden bij andere gezinnen.

Het selectieve deel van de kinderbijslag, tussen 3 en 6 percent van het totale budget, mag vergroten maar niet meer op basis van de categorie maar wel van het inkomen toegekend worden. Thans krijgt een werkend koppel dat minder verdient dan de inkomensgrens voor een eenoudergezin geen toeslag op de kinderbijslag. Eens het werkloos wordt, krijgt het de toeslag wel, wat een discriminatie is.

Er is voor enkele gezinnen van eenzelfde familie berekend hoeveel de hervormingen in totaal zou kosten. Die berekening wordt als bijlage bij dit verslag gevoegd. Een gezin krijgt een grotere bijslag voor het eerste kind, maar als er snel een tweede komt, doet het al nadeel. De basiskinderbijslag is te laag opdat gezinnen zelfs over de hele periode dat ze kinderbijslag ontvangen, voordelen zouden doen. Tweehonderd euro per maand voor elk kind zou misschien wel dat effect hebben.

De overgangperiode moet voor de Gezinsbond maximaal zijn. Maximaal betekent voor de Gezinsbond dat een kind dat vandaag geboren wordt, nog vijftientig jaar van het huidige systeem moet kunnen genieten. Vaders die een tweede of derde gezin stichten ook, maar hun aantal zal na verloop van tijd zeer beperkt zijn en zal het systeem niet nodeloos complex maken. De spreker benadrukt opnieuw dat rangregelingen en leeftijdsbijslagen (op 6, 12 en 18 jaar) het systeem niet complex maken. De computer berekent dat automatisch.

In het onderzoek van Famifed staat dat een op drie Vlaamse gezinnen een onverwachte uitgave van 900 euro niet aankan. De Belgische cijfers zijn nog slechter. Voor die gezinnen maakt 100 euro per maand minder kinderbijslag een groot verschil.

Ook de Gezinsbond wil dat andere kosten van een gezin kleiner worden. Zo wordt gevraagd dat kinderopvang toegankelijker, betaalbaarder en kwalitatiever wordt, maar ook dat de school- en studietoelage aan meer kinderen toekomen. Op die manier kan Vlaanderen de kosten voor gezinnen doen dalen. Die systemen zijn al inkomensgebonden en bijgevolg sociaal.

De compensatietoeslag komt er in de blauwdruk van de nieuwe kinderbijslag zoals de Gezinsbond voorstelt, vanaf vier kinderen omdat in dat systeem van de Gezinsbond met 158 euro basisbijslag voor elk kind en de hogere leeftijdsbijslagen: 46 euro op 6 jaar, 92 euro (46 euro extra) op 12 jaar, en 142 euro (nog eens 50 euro extra) op 18 jaar, de gezinnen met drie of minder kinderen er niet op achteruitgaan. In dat

systeem zouden nog alleen gezinnen met vier of meer kinderen verliezen en daarom krijgen zij een compensatietoeslag van 50 euro per kind.

In 2014 heeft de Gezinsbond zijn eisen afgezwakt tot een kinderbijslag die de helft van de minimumkosten dekt. Daarvoor vroeg de Gezinsbond de volledige minimumkosten.

Daarnaast is de Gezinsbond altijd voor een universeel kinderbijslagsysteem geweest. Hij kan akkoord gaan met selectieve maatregelen maar niet voor een algemene inkomenskoppeling, wat het systeem te ingewikkeld zou maken. Inkomensstoetsing is immers niet gemakkelijk. Met leeftijd valt niet te knoeien, met rang evenmin tenzij bij nieuw samengestelde gezinnen. Nieuw samengestelde gezinnen zijn echter geen argument om de rangregeling af te schaffen. Een kind dat in twee gezinnen thuisheeft, kan twee keer meegeteld worden voor de rangregeling en toch maar één keer kinderbijslag krijgen. Dat zou meteen de discriminatie zoals gesteld in het arrest van 21 februari 2008 van het Grondwettelijk Hof wegwerken.

Uiteraard is de Gezinsbond betrokken bij de voorbereidingen van de hervorming van de Vlaamse kinderbijslag, en als hij niet gevraagd wordt, zoekt hij zelf contact, maar veel komt de Gezinsbond niet te weten. Als parlementsleden van de meerderheid al niet weten wat er gaande is, hoe kan de Gezinsbond dat dan? Op een overleg was er sprake van simulaties en scenario's waar de minister zich over boog, maar die niemand al zag. Men ging ervan uit dat in het nieuwe systeem niet meer kinderen in armoede zouden terechtkomen, waarop de Gezinsbond toch enkele kritische bedenkingen gaf en zich afvroeg waarom zoveel gezinnen dan zouden moeten achteruitgaan. Het is niet duidelijk wanneer de Vlaamse Regering zal beslissen. Als het niet is zoals de Gezinsbond het wil, zal hij blijven reageren.

De Gezinsbond is tegen de voorwaardelijkheid van de kinderbijslag tot 18 jaar, en wil geen koppeling aan inschrijvingsplicht, vaccinaties of taalcursussen voor de ouders. Vanaf 18 jaar gelden er uiteraard wel voorwaarden: voortstuderen met een bepaald aantal studiepunten of ingeschreven zijn voor de wachttuitkering. De Gezinsbond vraagt dringend een oplossing voor kinderen tussen 18 en 21 jaar die de studiepunten niet halen door ziekte of ongeval. Zij verliezen hun kinderbijslag tenzij hun ouders tijdig het statuut van kind met een handicap aanvragen. Boven de 21 jaar kunnen ze een tegemoetkoming krijgen in de sector van de personen met een handicap. Tussen 18 en 21 jaar kan dat niet omdat de meerderjarigheid daar nog niet verlaagd is naar 18 jaar.

Frans Schotte hoopt dat de Vlaamse Regering haar tijd neemt en een goed systeem opzet. Wat vandaag circuleert, is in ieder geval geen verbetering. Het systeem dat de Gezinsbond aanvankelijk voorstelde, kost 1,2 miljard euro extra. Dat is slechts de jaarlijkse stijging van de middelen voor gezondheidszorg ter compensatie van de vijfenveertig vorige jaren waar de kinderbijslag erop achteruitging.

Yves Coemans herhaalt dat de Gezinsbond een toeslag voor kinderen in armoede vraagt van 46 euro per kind per maand. Thans is dat 46 euro voor het eerste kind, 28,5 euro voor het tweede, 23 euro voor het derde of 5 euro naargelang de situatie waarin het kind zich bevindt. Met de huidige inkomensgrenzen van 2339 euro (eenoudergezinnen) en 2415 euro (koppels) zou dat 50 miljoen euro per jaar kosten. Dat past in de blauwdruk van de Gezinsbond. De Gezinsbond waarschuwt echter voor de gevaren van een gelijke sociale toeslag voor elk kind. Het eerste kind van een ouder met invaliditeit, krijgt thans immers 98 euro. Die kinderen zouden bij een gelijke sociale toeslag onder dat bedrag extra gecompenseerd moeten worden. Daarnaast vraagt de Gezinsbond dat de inkomensgrens opgetrokken wordt tot de armoederisicodrempel, die 2500 euro per maand bedraagt voor een koppel met twee kinderen. Dan zou de toeslag 72 miljoen euro per jaar kosten. Het inkomensplafond moet daarenboven gezinsgemoduleerd zijn: grote gezinnen krijgen de toeslag sneller. De

inkomensgrens van 2500 euro voor gezinnen met drie of meer kinderen en een met 500 euro verhoogd plafond vanaf het vierde kind, kost jaarlijks 96 miljoen euro meer.

In het eerste semester van 2015 was ongeveer 47 percent van de geboren eerste in rang. Als zij 150 in plaats van 90 euro krijgen, is er in 2017 22,61 miljoen euro extra nodig. Dat bedrag zal jaarlijks stijgen. Als zoals de Gezinsbond wil elk gezin dat al kinderbijslag krijgt, onder het oude systeem valt, zullen de kosten daarvoor dalen, ook omdat eerstgeborenen uit het stelsel groeien, waardoor hun zussen of broers in rang verlagen. De spreker is van oordeel dat dit principe Vlaanderen niet veel meer zal kosten. Bovendien is er nog het budget van de kindpremie, 30 miljoen euro per jaar, dat nooit aangewend is, en de besparing door de indexsprong van 2015. Met 22 miljoen euro komt de uitvoering van het regeerakkoord niet in het gedrang, en bovendien lijden de huidige gezinnen geen verlies, ook niet als ze na 2018 nog aan gezinsuitbreiding doen.

Dat niet iedereen de leeftijdsbijlagen nodig vindt, verbaast *Freya Van den Bossche*. Het is bewezen dat een kind van 15 jaar meer dan dubbel zoveel kost als een kind van 2 jaar, of dat nu past in politieke overwegingen of niet. Ze is erg geschokt dat het blijkbaar de ambitie is om maximaal evenveel kinderen in armoede te houden. Universaliteit en onvoorwaardelijkheid zijn voor sp.a wezenlijk. Net als de Gezinsbond hebben parlementsleden de Vlaamse Regering al herhaaldelijk verzocht om duidelijkheid. Gezinnen hebben recht te weten zodat ze erop kunnen reageren. De kinderbijslag is de kans bij uitstek om te bewijzen dat Vlaanderen wat het doet beter doet.

Bart Van Malderen wijst op de mogelijkheid die de commissie heeft om over een verzoekschrift uitleg te vragen aan de Vlaamse Regering.

Bart VAN MALDEREN,
voorzitter

Caroline CROO
Katrien SCHRYVERS,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

ABVV	Algemeen Belgisch Vakverbond
ACLVB	Algemene Centrale der Liberale Vakbonden van België
ACV	Algemeen Christelijk Vakverbond
btw	belasting over de toegevoegde waarde
SERV	Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
ULB	Université Libre de Bruxelles

BIJLAGE:

Gecumuleerd verlies aan kinderbijslag voor de negen kleinkinderen van opa D.K.

Gecumuleerd verlies aan kinderbijslag voor de 9 kleinkinderen van opa D.K.

Hieronder volgt de simulatie van het verlies aan kinderbijslag voor de 9 kleinkinderen van de heer D.K., inclusief de fictieve tweeling die nog op komst is.

We gaan uit dat de Vlaamse regering kiest voor een gelijke basiskinderbijslag van 150 euro per kind ongeacht de rang en de leeftijd én dat de leeftijdsbijslagen worden afgeschaft. Als de uniforme basiskinderbijslag lager ligt dan 150 euro dan is het geleden verlies nog groter. Als de uniforme basiskinderbijslag hoger ligt dan 150 euro (wat we sterk betwijfelen) is het geleden verlies kleiner. In onderstaande tabel wordt geen rekening gehouden met de indexatie van de kinderbijslagbedragen.

Jaarlijks verlies aan kinderbijslagen voor**Gezin van dochter E. met 3 kinderen (15 jaar, 14 jaar en 12 jaar):**

- - 2.836,56 euro (in 2017)
- - 15.290,16 euro in periode 2017 tem 2021 (5 jaar)
- - 22.997,52 euro in periode 2017 tem 2026 (10 jaar)
- - 22.997,52 euro in periode 2017 tem 2040 (hele jeugd van de kinderen)

Gezin van zoon B. met 4 kinderen (11 jaar, 6 jaar en tweeling 0 jaar):

- - 2.680,56 euro (in 2017)
- - 14.734,20 euro in periode 2017 tem 2021 (5 jaar)
- - 34.317,72 euro in periode 2017 tem 2026 (10 jaar)
- - 56.105,40 euro in periode 2017 tem 2040 (hele jeugd van de kinderen)

Gezin van zoon T. met 2 kinderen (7 jaar en 0 jaar):

- + 260,28 euro WINST (in 2017)
- + 155,88 euro WINST in periode 2017 tem 2021 (5 jaar)
- - 1.521,60 euro in periode 2017 tem 2026 (10 jaar)
- - 2.419,32 euro in periode 2017 tem 2040 (hele jeugd van de kinderen)

Gezin van dochter L. met 2 kinderen (13 jaar en 6 jaar):

- - 254,64 euro (in 2017)
- - 1.896,24 euro in periode 2017 tem 2021 (5 jaar)
- - 3.758,16 euro in periode 2017 tem 2026 (10 jaar)
- - 2.107,92 euro in periode 2017 tem 2040 (hele jeugd van de kinderen)

De 4 gezinnen SAMEN:

- - 5.511,48 euro (in 2017)
- - 31.764,72 euro in periode 2017 tem 2021 (5 jaar)
- - 62.595,00 euro in periode 2017 tem 2026 (10 jaar)
- - 83.630,16 euro in periode 2017 tem 2040 (hele jeugd van de kinderen)

Het verlies aan kinderbijslagen begint natuurlijk al in 2015 omdat de Vlaamse regering besliste om de kinderbijslagbedragen niet te indexeren in 2015 en misschien ook niet in 2016. Deze niet-indexatie kost de vier gezinnen in totaal 235,80 euro in 2015 en nog eens 476,32 euro in 2016. Uiteraard wordt dit verlies de volgende jaren meegenomen en worden de volgende indexaties altijd op een lager bedrag toegepast dan als er geen één of twee indexsprongen waren geweest.